

[Ministeren for skatter og afgifter]

denne folketingsssamling på grundlag af denne betænkning.

I juni måned afgav udvalget den delbetænkning, som forslagsstillerne også henviser til i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag.

Det har imidlertid endnu ikke været muligt at afslutte overvejelserne med hensyn til udarbejdelse og fremsættelse af et lovforslag om ændring af arve- og gaveafgiftsreglerne. Dette kan jeg kun beklage, men samtidig kan jeg forsikre, at det fortsat er regeringens hensigt, at der arbejdes videre med henblik på en generel ændring af arve- og gaveafgiftslovgivningen. Ganske vist ligger det foreliggende forslag på linje med arve- og gaveudvalgets tanker, men udvalgets forslag på dette mere begrænsede område må ses i sammenhæng med de øvrige forslag, der fremsættes i betænkningen.

Jeg kan i denne forbindelse nævne, at udvalget er inde på, at der kan opnås en forenkling ved reduktion af antallet af afgiftsklasser.

Det, jeg her har sagt, fører til, at jeg må foreslå, at en stillingtagen til det nu foreliggende lovforslag afventer det videre arbejde med henblik på fremsættelsen af et forslag om en mere generel ændring af arve- og gaveafgiftslovgivningen.

Jytte Hilden (S):

Det forslag, som vi her har til behandling, er, som skatteministeren allerede har været inde på, en genfremsættelse – næsten – af et SF-forslag, som især tager sigte på de mange, der lever sammen uden at være gift, og efter socialdemokratiets mening burde vi nu kunne løse dette problem, for siden vi sidst diskuterede det, er den omtalte delbetænkning kommet. Man kan måske undre sig lidt over ministerens udtalelse om, at han har tøvet lidt, da lige præcis denne del ikke har særlige fordelingsmæssige aspekter, hvad derimod resten af forslaget i betænkningen har.

Udvalget, der afgav betænkning, udtaler sig om det, som dette spørgsmål vedrører, og er for mig at se i skøn overensstemmelse med lovforslag nr. L 87. Socialdemokratiet er stadig væk positivt over for at rette op på lovgivningen, så den kommer til at svare til dagens virkelighed, og vi er enige med SF i, at en sidestilling af samlevende på samme måde

arvemæssigt, som når det drejer sig om børn, ville være godt. Der kan være et spørgsmål om, hvor længe samlivet skal have været, og der kan være et spørgsmål om, hvorvidt der forud er fordelt noget i relation til testamentet. Men vi vil godt understrege, at socialdemokratiet ikke mener, at man skal have samme fordele, som man har, hvis man rent faktisk er gift.

Der er en del tekniske overvejelser, som ministeren allerede sidst sagde, og som den omtalte delbetænkning også vedrører, og måske kunne man forestille sig, at man i stedet for et reelt lovforslag og en reel ændring af den gældende lovgivning vedtog et beslutningsforslag, sådan at vi rent faktisk kom i gang.

Men socialdemokratiet er positivt over for det foreliggende lovforslag.

Hagen Hagensen (KF):

Der er tanker i dette lovforslag, som vi gerne vil være med til at overveje og arbejde videre med. Det sagde vi også, da forslaget – i en anden form ganske vist – blev fremsat fra SFs side i foråret 1984.

I øvrigt vil jeg godt sige til at begynde med, at jeg kan henholde mig i meget høj grad til, hvad skatteministeren nys sagde.

Jeg kan også godt se, at der er grund til – for samlivsformerne har jo ændret sig gennem tiderne – at indføre et egentligt retskrav, fremfor at man som nu har en adgang til at opnå dispensation i en række af de forhold, som lovforslaget omhandler. Men jeg var meget glad for fru Jytte Hildens bemærkning om, at det ikke skal være således, at man skal have de samme fordele, som hvis man gifter sig. Lad det være sagt og understreget fra min side, at det er nu engang det rimeligste, at to mennesker gifter sig og derigennem opnår det, som familien giver, en samhørighed og også de fordele i arvemæssig henseende, som er forbundet dermed.

Men der er givetvis forhold, som vi nødvendigvis kommer til at drøfte. Det er jo således, at vi har en regel om, at søskende – de kan godt være af samme køn – der har levet sammen i ganske mange år, arver hinanden i afgiftsmæssig henseende efter en anden skala end den, man ellers gør brug af, og det fører vel til, at vi også kan se på, at der kan være personer af samme køn, der har levet sam-